La fam de Stuani no té límit

Stuani, ahir celebrant un dels seus dos gols Foto: QUIM PUIG.

Com sempre que guanya, el Girona va aconseguir la victòria gràcies a un gran treball coral, d'equip solidari en defensa i en atac, i en el qual tothom treballa per al col·lectiu. Tot i així, les individualitats també son decisives i, com en altres tantes ocasions, Cristhian Stuani va tornar a ser el gran protagonista del triomf gironí. El davanter uruguaià va oferir a l'afició de Montilivi una nova exhibició d'entrega total en els 80 minuts que va estar damunt de la gespa. Des del xiulet inicial Stuani es va fer un fart de barallar-se amb els centrals bascos, als quals va guanyar la majoria de pilotes aèries i els va treure de polleguera sempre que va poder. L'atacant també es va mostrar fidel amb el gol, i de quina manera, ja que va marcar el seu segon doblet de la temporada –el primer el va fer en el partit inaugural contra l'Atlético, també a Montilivi (2-2)– i es va enfilar fins a les dotze dianes, amb què iguala el seu sostre personal a primera divisió que tenia del curs 2014/15 amb l'Espanyol. I amb només 22 jornades a l'esquena. Per treure's el barret.

S'acaben les paraules per definir el rendiment del jugador uruguaià, capaç d'oferir tots els registres possibles en un partit, fet que el converteix en un davanter total. Gran encert de Quique Cárcel i la direcció esportiva del Girona, que la va encertar de ple a l'estiu quan va apostar pel seu fitxatge.

Tornant al partit en si, Stuani va obrir la llauna en els primers minuts amb un gol de penal –és el segon que transforma aquesta temporada– que aplanava el camí als girons. Xut ras i fort i barraca. Però el killer no en tenia prou, i en la segona meitat va tornar a carregar la pólvora, primer avisant amb un cop de cap que es va estavellar al travesser i després marcant el definitiu 0-2 aprofitant una gran assistència de Portu per la banda dreta. Montilivi dempeus. Però la fam de Stuani no té límits, i el davanter fins i tot va tenir temps de driblar a la frontal de l'àrea, conduir la pilota al mig del camp, i ajudar els seus companys en tasques defensives, entre altres facetes. I també se'l va veure mig enfadat quan Pablo Machín va decidir canviar-lo per Michael Olunga en els últims instants, fet que va provocar una sonora ovació de l'estadi. Una altra actuació per emmarcar de l'experimentat davanter, que manté la forma i l'ambició d'un juvenil als 31 anys.

"Estic molt content, tant de bo que pugui continuar marcant gols. La victòria d'avui contra l'Athletic és clau per mantenir-nos lluny de la zona baixa de la taula classificatòria, a casa som un equip molt fort i competim molt bé, com també a fora. L'equip ha fet un gran partit, en el dia a dia es veu que som un grup humil i que vol seguir creixent, mai sabrem el sostre que tenim. Amb l'ambició i les ganes que transmetem, juntament amb la il·lusió de la gent, tot va de bracet per fer la temporada que estem fent", assegurava l'uruguaià després del partit. Ídol.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 05-02-2018 Pàgina 8

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1334295-la-fam-de-stuani-no-te-limit.html